Dosarul nr. 2c-73/2025
2-25004905-12-2c-17012025

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

12 august 2025 **municipiul Chișinău**

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Victor Sandu,

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Firma de producție şi comerţ ”Odius” S.R.L. împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Costanata” privind încasarea datoriei, încasarea asistenței juridice, precum și încasarea taxei de stat, -

a constatat:

La 14 ianuarie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, a fost repartizată cererea de chemare în judecată înaintată de F.P.C. ”Odius” Societate cu răspundere limitată împotriva „Costanata” Societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei,

Cererea cu valoare redusă a fost înregistrată în Cancelaria Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) la 14 ianuarie 2025, fiind repartizată pentru examinare în mod automat prin intermediul PIGD, judecătorului Victor Sandu, la 17 ianuarie 2025.

Instanța reține că prezentul litigiu este generat de neexecutarea parțială a obligațiilor asumate prin Contractul de vânzare-cumpărare nr. 51 din 21 decembrie 2011, încheiat între reclamantul FPC „Odius” SRL, în calitate de vânzător, și pârâtul SRL ’’Costanata”, în calitate de cumpărător.

Se constată că, în baza acestui contract, reclamantul a procedat la livrarea producției de panificație, iar pârâtul, deși a recepționat marfa, nu și-a îndeplinit integral obligația de plată.

Astfel, indică reclamantul că urmare a livrărilor efectuate, la data de 01 ianuarie 2015, s-a constituit o datorie certă în sarcina pârâtului în cuantum de 76.900,95 lei.

În vederea recuperării creanței, reclamantul a expediat la data de 20 februarie 2015 o somație către SRL ’’Costanata”, acordând un termen de 7 zile calendaristice pentru achitarea benevolă a debitului principal și a penalităților aferente.

Reclamantul observă că, pe parcursul timpului, și anume până în prima jumătate a anului 2024, pârâtul a efectuat plăți parțiale și în rate, însă, conform Actului de verificare a decontărilor din 01 august 2024, la momentul înaintării în instanța de judecată a cererii persistă o datorie neachitată în valoare de 9812,49 lei.

Se reține de reclamant că, potrivit prevederilor articolelor 775 și 858 alin. (2) din Codul Civil, părțile trebuie să se comporte cu bună-credință pe toată durata existenței obligației contractuale, iar obligația trebuie executată corespunzător, la locul și în momentul stabilit.

De asemenea, conform punctului 4.4 al contractului, achitările se efectuează nu mai rar de o dată la 15 zile.

În ceea ce privește termenul de prescripție, se invocă și se reține incidența prevederilor art. 391 din Codul Civil, care stabilește un termen general de 3 ani pentru intentarea acțiunii.

Totuși, constată reclamantul că, în conformitate cu art. 401 din Codul Civil, cursul prescripției se întrerupe prin acte de recunoaștere tacită, printre care se numără și executarea parțială a obligației.

Reclamantul susține că achitările în rate efectuate de pârât după primirea somației din 20.02.2015, inclusiv plata în sumă de 10.000 lei efectuată la data de 26 decembrie 2023, constituie acte de recunoaștere a datoriei, ce au condus la întreruperea cursului termenului de prescripție.

Astfel, reclamantul consideră că este în drept să solicite încasarea forțată a debitului rămas și a penalității calculate pentru ultimii trei ani.

În vederea soluționării prealabile a litigiului, reclamantul SRL ’’Odius” a expediat o cerere prealabilă la data de 12 noiembrie 2024, care a fost recepționată de pârâtul SRL ’’Costanata” la data de 15 noiembrie 2024, fapt confirmat prin avizul poștal. Termenul de executare benevolă acordat a expirat fără ca pârâtul să își onoreze obligațiile, motiv pentru care reclamantul s-a adresat instanței de judecată.

În baza punctului 5.2 al contractului, care prevede o penalitate de 3% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere pentru ultimii trei ani, reclamantul solicită o penalitate moderată în cuantum de 10187,51 lei, suma totală a acțiunii constituind 20.000 lei (9.812,49 lei datorie + 10.187,51 lei penalitate).

De asemenea, reclamantul solicită recuperarea cheltuielilor de judecată, care cuprind taxa de stat în mărime de 1050 lei, taxa de timbru de 200 lei, suma de 242,4 lei achitată pentru extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice, precum și onorariul de avocat în sumă de 1500 lei, totalizând 2792,2 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 martie 2025, s-a acceptat spre examinare, în procedura scrisă, cererea de chemare în judecată depusă de Firma de producție și comerț ”Odius” S.R.L. împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Costanata” privind încasarea datoriei, încasarea asistenței juridice, precum și încasarea taxei de stat.

Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 martie 2025 și copia de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexă, au fost expediate prin scrisoare cu aviz de recepție (f. d. 38), la adresa pârâtului mun.Chișinău, str.Andrei Doga 32, ap,26 indicată în cererea de chemare în judecată, pârâtul fiind obligat în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, să prezinte referința scrisă privind acțiunea reclamantului și toate probele necesare care confirmă obiecțiile sale.

Totodată, se constată că pârâtul Societatea *cu Răspundere Limitată ”Costanata” la adresa juridică nu a recepționat actele instanței de judecată.*

Având în vedere că pârâtul nu a depus referință în conformitate cu art. 276[4] alin. (2) din Codul de procedură civilă, judecătorul soluționează cererea de chemare în judecată în baza materialelor anexate la dosar.

Studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează spața, judecătorul conchide admiterea cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, „Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei."

Art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel."

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, „Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului", iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede „Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.".

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede „Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii.".

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă „Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.".

În conformitate art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „La deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.".

Din materialele cauzei rezultă că prin cererea formulată de către reclamantul FPC „Odius" SRL, s-a solicitat soluționarea litigiului privind neachitarea datoriilor de către pârâtul SRL ''Costanata", în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare nr. 51 din 21 decembrie 2011 (f.d.7, 30-34).

Instanța constată, pe baza probelor depuse, că reclamantul a procedat la livrarea producției de panificație, dar pârâtul nu și-a onorat integral obligațiile de plată.

Se constată, pe baza Actului de verificare a decontărilor (f.d. 8-11), că la data de 01 ianuarie 2015 s-a format o datorie certă de 76900,95 lei (șaptezeci și șase mii nouă sute lei și 95 bani), și că, deși s-au efectuat plăți parțiale ulterioare, la 01 august 2024, datoria restantă confirmată este de 9812,49 lei.

Potrivit art. 858 alin. (2) Cod Civil, „Obligația trebuie să fie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și momentul stabilit”, iar art. 775 Cod Civil impune părților obligația de a se comporta cu bună-credință pe toată durata existenței obligației.

Din actele cauzei se denotă că pârâtul Societatea cu Răspundere Limitată ”Costanata” a încălcat obligația de plată stabilită conform punctului 4.4 al contractului, fapt confirmat de Actul de verificare a decontărilor din 01.08.2024..

În ceea ce privește termenul de prescripție, se reține incidența art. 391 Cod Civil, care stabilește un termen general de 3 ani.

Cu toate acestea, instanța constată că, în conformitate cu art. 401 Cod Civil, achitările în rate efectuate de pârât după somația din 20.02.2015 (f.d. 14-15), inclusiv plata în sumă de 10000 lei efectuată la 26 decembrie 2023, constituie acte de recunoaștere tacită a datoriei.

Prin aceste acte, a operat întreruperea cursului termenului de prescripție, iar cererea reclamantului privind încasarea debitului restant și a penalității calculate pentru ultimii trei ani este admisibilă.

Instanța reține că pârâtul SRL ’’Costanata” a încălcat obligația de plată stabilită conform Contractului nr. 51 din 21.12.2011, iar potrivit art. 858 alin. (2) Cod Civil, obligația trebuie executată corespunzător și cu bună-credință, la locul și momentul stabilit. Instanța va menționa că pârâtul, deși a primit somația, nu a acționat în mod responsabil pentru stingerea integrală a datoriei.

Reclamantul invocă clauza nr. 5.2 din contract, conform căreia, pentru întârzierea în plată, pârâtul este obligat să plătească o penalitate de de 3% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere pentru ultimii trei ani, reclamantul solicită o penalitate moderată în cuantum de 10187,51 lei (zece mii unu sute optzeci și șapte lei și 51 bani), suma totală a acțiunii constituind 20000 lei (9812,49 lei datorie + 10187,51 lei penalitate).

În conformitate cu art. 947 alin. (1) Cod Civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani.

Reclamantul solicită plata penalității contractuale în valoare de 10187,51 lei, deși clauza nr. 5.2 din Contractul nr. 51 din 21.12.2011 (f.d. 7) prevede un procent mai mare, suma fiind moderată de reclamant.

Instanța de judecată apreciază că reclamantul FPC „Odius” SRL a dovedit cu certitudine temeinicia pretențiilor sale, iar datoria pârâtului SRL ’’Costanata” în cuantum de 9812,49 lei, împreună cu penalitatea solicitată de 10187,51 lei, sunt legal constituite și exigibile.

Astfel, pârâtul avea obligația de a respecta întocmai clauzele contractuale.

Din momentul încheierii, Contractul nr. 51 din 21.12.2011 are putere de lege între părțile contractante, în virtutea principiului forței obligatorii a contractului, consfințit de art. 996 alin. (1) Cod Civil.

În concluzie, încălcarea obligației de plată a facturilor emise de reclamant de către pârât constituie un temei pentru cererea de încasare a sumei restante, dar și a penalităților.

Reclamantul a demonstrat și îndeplinirea obligației de soluționare prealabilă a litigiului prin expedierea Cererii prealabile din 12.11.2024, recepționată de pârât la 15.11.2024, fapt confirmat și prin avizul poștal de recepție (f.d. 2).

În consecință, pe baza prevederilor Contractului nr. 51 din 21.12.2011 și a dispozițiilor art. 391, 401, 775, 858, 947 și 996 din Codul Civil, coroborate cu prevederile Codului de Procedură Civilă, instanța reține că datoria pârâtului SRL ''Costanata" și necesitatea încasării penalității rezultă fără echivoc din Actul de verificare a decontărilor din 01.08.2024 și din recunoașterea tacită a debitului prin plățile parțiale ulterioare, acte materiale care constituie probă pertinentă și concludentă în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, urmând a fi încasat în beneficiul Firmei de producție și comerț "Odius" S.R.L., IDNO:1003600000279, de la Societatea cu Răspundere Limitată "Costanata", IDNO: 1011600011861, suma de 9812,49 lei (nouă mii opt sute doisprezece lei și 49 bani) cu titlu de datorie, suma de 10187,51 lei (zece mii unu sute optzeci și șapte lei și 51 bani) cu titlu de penalitate.

Suplimentar, potrivit art. 82 Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.*

Prevederile art.90 lit. l) Cod de procedură civilă stipulează că din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces.

În context, reclamantul Firma de producție și comerț "Odius" S.R.L. a achitat suma de 242,2 lei pentru extrasul persoanelor juridice (f.d.20-24), sumă care urmează corespunzător a fi încasată din contul pârâtului Societatea cu Răspundere Limitată "Costanata".

În acest sens, instanța consideră oportun de a relata prevederile art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, care reglementează că *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

În prezenta cauză, reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată a achita taxa de timbru în suma de 200 lei din care considerente această sumă urmează a fi adjudecată din contul pârâtului care a pierdut procesul.

Având în vedere admiterea acțiunii de bază, instanța de judecată va încasa corespunzător de la Societatea cu Răspundere Limitată "Costanata" în beneficiul reclamantului Firma de producție și comerț "Odius" S.R.L., suma de 1050 lei (unu mii cincizeci lei) cu titlu de taxă de stat.

Conform dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În litigiul deferit judecății în prezenta speță (având ca obiect cheltuielile de judecată), instanța a constatat că reclamanta Firma de producție și comerț "Odius" S.R.L. prin intermediul administratorului Draganov Dmitri a prezentat documente justificative

care demonstrează onorariul total real suportat către Cabinetul Avocatului ”Valentin Guțu” (f.d.18).

Se reiterează că instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, ține cont de complexitatea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, precum și de caracterul rezonabil al onorariului.

Implicit se reține că, pretențiile reclamantei privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică sunt întemeiate, urmând a fi dispusă încasarea de la pârât Societatea cu Răspundere Limitată ”Costanata” a sumei de 1500 lei (unu mii cinci sute lei) cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, fiind dovedite ca fiind reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu prevederile art.art.25 alin.(3), 94, 98, 117-118, 120-121, 130, 276^2-276^4, 238-240, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Firma de producţie şi comerţ ”Odius” S.R.L. împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Costanata” privind încasarea datoriei, încasarea asistenței juridice, precum și încasarea taxei de stat.

Se încasează în beneficiul Firmei de producţie şi comerţ ”Odius” S.R.L., IDNO:1003600000279, de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Costanata”, IDNO: 1011600011861, suma de 9812,49 lei (nouă mii opt sute doisprezece lei și 49 bani) cu titlu de datorie, suma de 10187,51 lei (zece mii unu sute optzeci și șapte lei și 51 bani) cu titlu de penalitate, suma de 1050 lei (unu mii cincizeci lei) cu titlu de taxă de stat, suma de 1500 lei (unu mii cinci sute lei) cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, suma de 242,2 lei (două sute patruzeci și două lei și 2 bani) cu titlu de cheltuieli pentru extrasul din Registrul de Stat al persoanelor juridice, suma de 200 lei (două sute lei) cu titlu de taxă de timbru.

Se explică dreptul părților şi participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător **Victor Sandu**